ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.

ΑΡΙΘ.— 3

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ.. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τοῖς συνδρομηταῖς ἡμῶν — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Πεντηκονταετηρὶς ἀρχιεπισκόπου Καρλοβιτς — Ἀνωφελεῖς ἀγῶνες — Νεκρολογίαι (Ἀλέξ. Καραθεοδωρῆ — Θ. Μαντζουρανῆς) — Καταστατικαὶ εἰδήσεις — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι

ΤΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΗΜΩΝ

Μετὰ τῶν προσεχῶν τευχῶν οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» θέλουσι λάβει τὴν προμετωπίδα καὶ τὸν πίνακα τῶν περιεχομένων τοῦ ΚΕ' τόμου, περιλαμβάνοντος τὰ φύλλα ἐννέα μηνῶν τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου καὶ τριῶν τοῦ Κς' ἔτους, ἀρξαμένου, ὡς γνωστὸν, τῇ 1 ὀκτωβρίου 1905. Ἐπὶ τῇ ἐκτυπώσει δὲ τῶν ἀπαιτουμένων τούτων τοῦ συμπληρωθέντος ΚΕ' τόμου σελίδων ὑπομιμνήσκομεν πᾶσι τοῖς φίλοις συνδρομηταῖς τὰς πρὸς τὸ φύλλον ὑποχρεώσεις, τὰς ὑλικὰς, ἃς ἐκουσίως ἀνέλαβον.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων αὐτῶν περὶ τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν τοῦτο δημοσίευμα ὑποστηρίξεως ἡ «Ἐκκλησιαστ. Ἀλήθεια» βασιζομένη, ἀπὸ πενταετίας περίπου νέας δαπάνας προσέθηκεν εἰς ἃς ὑπεβάλλετο μέχρι τοῦ 1902. Δωδεκαετίαν ὅλην ἐξηκολούθει δίδουσα κατ' ἔτος 400 περίπου σελίδας καὶ κατὰ τὰ τέσσαρα, ἢ μᾶλλον πέντε, τελευταῖα ἔτη προσέθηκεν ἑτέρας διακοσίας, ἀναπτύξασα τὸ μέρος τῶν συγχρόνων ἐκκλησιαστικῶν εἰδήσεων, τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ τῶν ἐξ ἐπαρχιῶν τοῦ πατριαρχικοῦ τούτου θρόνου πεμπομένων ἀνταποκρίσεων. Αἱ τοιαῦται ἐκκλησιαστικαὶ εἰδήσεις καὶ τὰ ἐπίσημα γράμματα καταλαμβάνουσι πολλάκις καὶ τὰς δώδεκα σελίδας, εἰς ἃς ἕκαστον τεῦχος ἐκτείνεται. Ἠρνήθη ἡ «Ἐκκλησιαστ. Ἀλήθεια» κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη τὴν δημοσίευσιν λόγων ἱεροκηρύκων καὶ διατριβῶν, ἐν αἷς μετεγράφοντο πρόσφατα ἀπολογητικὰ ἔργα, ἑλληνιστὶ γεγραμμένα. καὶ ἀνέπτυξε τὸ μέρος τῶν εἰδήσεων, ὡς ἁπλῆ τις ἀντιβολὴ τῶν τεσσάρων ἢ πέντε τελευταίων τόμων πρὸς τοὺς προτέρους δύναται νὰ δείξῃ. Ἡ δημοσίευσις συγχρόνων ἐκκλησιαστικῶν εἰδήσεων καὶ γραμμάτων ἐπισήμων ἔσται βοήθημα λαμπρὸν χορηγούμενον πᾶσι τοῖς καὶ νῦν καὶ ἐν μέλλοντι τὴν ἀλήθειαν θέλουσι μαθεῖν περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς καὶ Ἐκκλησίας.

Ἡ εἰς πολλὰς σελίδας ἔκτασις ὕλης, τοσοῦτον χρησίμου καὶ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, κω-

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΛΙΗΝΙΚΟΒΑ

λύει συχνάκις ἡμᾶς τῆς ἐκδόσεως ἱστορικῶν, ἀρχαιογραφικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐν γένει πραγματειῶν, ἵνα μὴ ὑπὲρ τὸ δέον ὀγκωθεὶς ἕκαστος τόμος τοῦ περιοδικοῦ τούτου δημοσιεύματος προσθέσῃ ἐλλείματα εἰς τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν. Ἐν τούτοις καὶ σελίδων ἠδύνατο νὰ γένηται προσθήκη καὶ διατριβῶν ἐπιστημονικῶν ἔκδοσις συνεχὴς, εἴπερ οἱ συνδρομὰς ὀφείλοντες εὑρεστοῦντο νὰ ὦσιν ἔγκαιροι εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῶν καὶ ἐὰν ἀποφασίσωσι νὰ μὴ ἀναβάλλωσιν ἐπὶ ἔτη τὴν ἐξόφλησιν ὀφειλῆς. εἰς ἣν ἑαυτοὺς ὑπέβαλον ἑκουσίως.

Ἐπικαλεσθεῖσα πολλάκις ἡ « Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» κατὰ καθῆκον τὴν τοῦ ἑλληνικοῦ συνδρομὴν πρὸς πολλὰς κοινωφελεῖς ὑποθέσεις, ἐπικαλεῖται καὶ ὑπὲρ ἑαυτῆς σήμερον οὐχί τινων νέων, ἀλλὰ τοὐλάχιστον τῶν ὑπαρχόντων αὐτῆς συνδρομητῶν τὴν στοργὴν, ἰδίᾳ δ' ἐκείνων τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν καθεστηκυιῶν ἀρχῶν, ὅσαι γινώσκουσιν ὅτι δωρεὰν καὶ χωρὶς πολλῶν ἀναλωμάτων οὐδεμία τοιαύτη ἐπιχείρησις εὐοδοῦται. Ἐπικαλεῖται τὴν φιλογένειαν τῶν ὀφειλόντων, ἐὰν ἦ δυνατὸν νὰ καλέσωμεν οὕτω τὴν ἐξόφλησιν ὀφειλῆς, εἰς ἣν ἑκουσίως ἑαυτοὺς ὑπέβαλον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κοινὴ συνεδρία.— Τῇ δευτέρᾳ συνεδρίασαν ἀπὸ κοινοῦ ἥ τε ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον καὶ συνεσκέψαντο ἐπὶ κοινῶν ζητημάτων γενικοῦ χαρακτῆρος. Ἐπεκυρώθη, κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην, καὶ ὁ κανονισμὸς τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Πρώτῃ Ὀρφανοτροφείου τῶν θηλέων, καὶ συζήτησις ἐγένετο ἐπὶ τῆς διαθήκης τῆς μακαρίτιδος Ἑλένης Νικολάου Ζαρίφη.

Μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως. — Ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθόντων ἐν Ἀδριανουπόλει ὁμογενῶν προσήνεγκε, προσελθὼν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἐπὶ τούτῳ, 5 δολλάρια ὁ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγκατεστημένος ἐν Michegan τῆς Ἀμερικῆς ἀξιότιμος κ. Δημοσθένης Μπουντούνης. Ὡς ἐκ τῶν ἐφημερίδων μανθάνομεν, προσηνέχθησάν τινες συνδρομαὶ καὶ παρ' ἑτέρων ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνικῶν κοινοτήτων· ἐπαινοῦντες δὲ τὸ ἀκραιφνὲς τῆς φιλογενείας αἴσθημα τῶν ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ βιούντων ὁμογενῶν, οἵτινες ἐκδηλοῦσι πολλαχῶς τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην καὶ τὴν πρὸς τὸ ἔργον τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας στοργὴν, ἐλπίζομεν ὅτι καὶ οἱ ἐν τῷ Παλαιῷ Κόσμῳ τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας ἐγγύτερον γινώσκοντες θέλουσι τεκμηριώσει καὶ ἐν ὑλικῇ συνδρομῇ γενναίᾳ τὴν συμπάθειαν, ἣν ἠσθάνθησαν ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς συμφορᾶς, ὑφ' ἧς ἔπαθεν ἡ πρωτίστη τῶν ἐν Θράκῃ πόλεων καὶ ἡ ὁμογενὴς ἐν αὐτῇ κοινότης.

Μητρόπολις Σμύρνης. — Ἀρχομένου τοῦ ἔτους τούτου, κατεστάθη ἡ παρὰ τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Σμύρνης ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ, κατὰ μίμησιν καὶ τῆς παρ' ἡμῖν Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς· μέλη αὐτῆς διώρισεν ὁ σεβ. μητροπολίτης Σμύρνης τοὺς πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίτας κκ. Δαμασκηνὸν Σεργιάδην, τελειόφοιτον τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογ. σχολῆς καὶ Κύριλλον Βαφειαδάκην, προλύτην τῆς θεολογίας τοῦ ἐθν. πανεπιστημίου ὡς καὶ τὸν ἀρχιδιάκονον αὐτοῦ κ. Ἰάκωβον, τελειόφοιτον καὶ τοῦτον ὄντα τῆς ἐν Χάλκῃ σχολῆς.

Μητρόπολις Λήμνου.— Ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Λήμνου κ. Γενναδίου ἀπεστάλη ἡμῖν, τύποις ἐκδοθεὶς, ὁ ἐνθρονιστικὸς λόγος, ὃν ἀπήγγειλε τῇ 18 τοῦ νοεμβρίου παρελθόντος. Διαγράφων ἐν αὐτῷ τὰ καθήκοντα τοῦ ποιμένος, ἃ ἐπιβάλλει τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ὁρίζουσιν οἱ ἱεροὶ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, ἀναπτύσσει σαφέστατα τὸ πρόγραμμα τῆς μελλούσης ἐργασίας αὐτοῦ, ἐν ᾗ περιλαμβάνει τὴν ἄμυναν τῶν πατρίων τε καὶ πατρώων, καὶ τὴν καταπολέμησιν παντὸς εἴτε ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ νεωτερισμοῦ, εἴτε ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως τείνοντος εἰς χαλάρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος καὶ παράλυσιν τοῦ ἠθικοῦ βίου.

Μητρόπολις Δυρραχίου.— Γενομένου γνωστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι κατ' αὐτὰς οἱ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Πρεσπῶν ὁρμώμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Δυρραχίου χειροτονηθέντες ἱερεῖς Γεώργιος Κοσμέσκος καὶ Χρῆστος Γκάτζος, μεταβάντες καὶ διαμένοντες ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν καθίστανται πρόξενοι πραγμάτων καὶ ἀκαταστασιῶν, εὐλογοῦντες γάμους παρανόμους καὶ ἱεροτελεστίας, ἄνευ τῆς κανονικῆς ἀδείας τῆς μητροπόλεως Πρεσπῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ εἰς Μηλοβίσταν ἐν τῇ ὑπὸ ρουμανιζόντων ἀργυρωνήτων ἀρπαγείσῃ ἱερᾷ μονῇ τῆς Ἁγίας Τριά-

δος ἱεροπράττουσι προξενοῦντες σκάνδαλον μεταξὺ τῶν εὐσεβούντων, οὗ ἕνεκεν ὁ πανιερ. μητροπολίτης Πρεσπῶν ἐζήτησε τὴν ἐκεῖθεν ἀπομάκρυσιν αὐτῶν, ἡ ἱερὰ Σύνοδος διέταξε τὸν μητροπολίτην Δυρραχίου ἵνα μετακαλεσάμενος ἀμφοτέρους τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ χειροτονηθέντας τοποθετήσῃ εἰς τὰς θέσεις, δι' ἃς προώρισε χειροτονήσας. Τοῦτο δὲ συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 3 παρελθόντος ὀκτωβρίου πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐπιστολήν, τὴν δηλοῦσαν ὅτι οὔτε ἐτήρησε τὰς τῶν ἁγίων πατέρων διατάξεις περὶ χειροτονίας, οὔτε ἀσφαλῶς ἠκρίβωσε τὰ κατ' αὐτούς, ὅτε καὶ ἡ ἀπολολία αὐτοῦ ἐκρίθη ἥκιστα δικαιολογοῦσα τὴν τόλμην, ἀλλ' ἐπιεικῶς ἀρκεσθεῖσα ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν τοιαύτην ἀπολογίαν αὐτοῦ κατέστησεν ὑπεύθυνον ἀπέναντι αὐτῆς τὸν πανιερ. μητροπολίτην Δυρραχίου διὰ τὰ ἐπακόλουθα τῶν ἀντικανονικῶν τούτων χειροτονιῶν.

Μητρόπολις Μογλενῶν. Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην, ὡς ἡ τῆς Θεσσαλονίκης «Ἀλήθεια» γράφει, παρεπιδημεῖ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, χάριν ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μογλενῶν κ. Ἄνθιμος.

Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως. — Ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τελευταίως ἐπεκυρώθη ὁ Κανονισμὸς τῆς Ἀδελφότητος τῶν Μουζενιτῶν «Ἁγία Τριὰς», ἧς σκοπός ἐστιν ἥ τε ἀνοικοδόμησις τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν ναοῦ καὶ ἡ συντήρησις τῶν σχολῶν τῆς κοινότητος αὐτῶν. Οἱ προθυμοποιηθησόμενοι νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ εἰσὶν ἐπαίνου παντὸς ἄξιοι.

Πατριαρχικὰ συλλειπτήρια. — Κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, προχθὲς, τετάρτην, ὁ πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος, εἰς τὴν ἐν Σταυροδρομίῳ βασιλικὴν ἑλληνικὴν πρεσβείαν μεταβὰς διεβίβασε τῷ ἐξοχ. πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ δι' αὐτοῦ τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ τῶν ἑλλήνων Γεωργίῳ Α' τὴν λύπην τῆς Α. Θ. Π. ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ γηραιοῦ βασιλέως τῆς Δανίας Χριστιανοῦ Η' πατρὸς τοῦ βασιλέως Γεωργίου.

Ἐθν. Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα. — Ἐν τῇ κοινῇ συνεδρίᾳ τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου ἐξελέγησαν μέλη τῆς ἐφορίας τῶν Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων οἱ κκ. Μ. Ψαλίδας, ἰατρὸς, καὶ Χρύσανθος Θωμαΐδης, δικηγόρος, διατελέσαντες μὲν ἐπί τινα καιρὸν τοιοῦτοι, ὄντες δὲ καὶ πάλιν ἐκλέξιμοι.

Θεολογικὴ Σχολή. — Εἰς τὸν πανιερ. μητροπολίτην Σταυροπόλεως κ. Ἀπόστολον, ὑποβαλόντα παραίτησιν ἀπὸ τῆς θέσεως διευθυντοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς ἕνεκα λόγων ὑγιείας, ἐχορηγήθη συνοδικῶς ἡ ἄδεια τῆς ἐπὶ τρίμηνον μακρὰν τῆς Σχολῆς διαμονῆς ἐπὶ περιθάλψει τῆς ὑγιείας αὐτοῦ, διατηροῦντος τὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ. Ἡ ἐσωτερικὴ ἐποπτεία τῆς σχολῆς ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ πανιερωτάτου διευθυντοῦ, ἀνετέθη συνοδικῶς, αἰτήσει τῆς ἐφορίας τῆς Σχολῆς, τῷ ἀρχαιοτέρῳ τῶν κληρικῶν καθηγητῶν αὐτῆς ἀρχιμ. κ. Ἰωάννῃ Εὐστρατίου — Γενομένης δὲ συνοδικῶς σκέψεως περὶ τῶν τῇ Σχολῇ ὀφειλομένων ὑπό τινων τῶν ἀρχιερέων καὶ μονῶν, ἐνεκρίθη ν' ἀποσταλῇ πρὸς τοὺς ὀφείλοντας καὶ μὴ ἀποκρινομένους εἰς ἐπανειλημμένας αἰτήσεις τῆς ἐφορίας πατριαρχικὸς εἰσπράκτωρ, καθὼς ἐγένετο καὶ ἄλλοτε. Προσδοκῶμεν ἀπὸ τῶν ὀφειλόντων τὴν αὐτὴν πρὸς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν ἀγάπην, ἣν ἐπιδείκνυνται οἱ λοιποὶ πανιερ. ἀρχιερεῖς· διότι ὑπερεξηκονταετὴς βίος ἀπέδειξεν αὐτὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ χρησιμωτάτην καὶ μάλιστα ἀξίαν ὑλικῆς ὑποστηρίξεως καὶ ἐκ μέρους τῶν λαϊκῶν, ἀφοῦ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη μόνος ὁ ἱερὸς κλῆρος συνετήρησεν αὐτήν.

Ἁγίασμα Ἁγίου Θεράποντος. — Ἕνεκα ζητήσεώς τινος ἐν τῷ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίῳ γενομένης περὶ τῆς διαθέσεως τῶν προσόδων τοῦ Ἁγιάσματος Ἁγίου Θεράποντος, ὑπεβλήθη, κατ' ἐντολὴν τοῦ Συμβουλίου, σημείωσις ἀκριβὴς περὶ τῶν εἰς ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα χορηγηθέντων ἐκ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων τοῦ προσκυνήματος τούτου προσόδων. Ἀπὸ τοῦ 1901 μέχρι σήμερον, ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν, διετέθησαν ἀκριβῶς ὑπὲρ τεσσάρων ἐκπαιδευτηρίων 183,604 γρόσια· τούτων τὰ περισσότερα ἐδόθησαν εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἀστικὴν σχολὴν Μαρασλῆ, ἤτοι 64,349 γρόσια—εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἰωακείμιον Παρθεναγωγεῖον 56,490—εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολὴν 38,085—καὶ εἰς τὰ ἐν Ἐπιβάταις Ἀρχιγένεια Ἐκπαιδευτήρια 24,680. Κατὰ τὴν σημερινὴν τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου συνεδρίαν ἀπεφασίσθη ἵνα διανέμονται τοὐντεῦθεν, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ παρόντος ἔτους, αἱ πρόσοδοι τοῦ Ἁγιάσματος μεταξὺ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς καὶ τοῦ Ἐθν. Ἰωακειμίου παρθεναγωγείου.

НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ І. І. МЕЧНИКОВА

Περιοδευταί. — Ἀνεκλήθη ἐκ Κυδωνιῶν, ὅπου διέμενεν, ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως κ. Ἀρσένιος, εἷς τῶν βοηθῶν ἐπισκόπων τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ἐφέσου.

Φιλογένεια πρότυπος. — Ὁ ἐν Μοσχοννησίοις εὐσεβὴς καὶ φιλογενὴς κ. Ἰωάννης Χατζηαποστόλου ἀπέστειλε καὶ ἐφέτος τὴν πρὸς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον ἐτησίαν αὐτοῦ χορηγίαν, λίρας τουρκικὰς πέντε. Αὐθόρμητος ἐπέβαλεν ἑαυτῷ ἀπὸ τετραετίας ὁ κ. Χατζηαποστόλου τὴν φιλογενῆ ταύτην ὑποχρέωσιν καὶ ἐπὶ τῇ λήξει ἑκάστου ἔτους αὐθόρμητος, ἄνευ ὑπομνήσεως, ἀποστέλλει τὴν εἰσφοράν αὐτοῦ, κάλλιστον φιλογενείας ἀκραιφνοῦς παράδειγμα προβάλλων ἑαυτὸν πρὸς μίμησιν πᾶσι τοῖς ὁμογενέσι καὶ πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις.

Δωρεαὶ βιβλίων. — Ὁ ἐν Πάτραις ἀπὸ τριετίας σχεδὸν μετὰ ζήλου τὸν θεῖον λόγον κηρύττων πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίτης κ. Χαρίτων Παναγόπουλος ὑπέβαλε τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ τὴν σειρὰν τῆς ἐκδιδομένης ἀπὸ τριετίας ὑπ' αὐτοῦ «Θρησκευτικῆς Ἠχοῦς», περὶ ἧς καὶ ἄλλοτε λόγον ἐποιησάμεθα, ἐξαιτούμενος τὰς πατρικὰς αὐτοῦ εὐχάς. Ἡ Α. Θ. Π. εὑρεστήθη ν' ἀπαντήσῃ τῷ φιλοπόνῳ ἱεροκήρυκι, ἐπαινῶν τὸ πρὸς θρησκευτικὴν τῶν πιστῶν ἐποικοδόμησιν ἔργον αὐτοῦ. — Ἐπίσης ηὐχαρίστησε τῷ ἐν Πετρουπόλει ἐντιμολογιωτάτῳ Μ. ὑπομνηματογράφῳ τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Ἀθ. Παπαδοπούλῳ Κεραμεῖ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην πρό τινος ἔκδοσιν τῶν βιογραφιῶν τῶν μακαρίων οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν Ἀθανασίου καὶ Ἰσιδώρου, ἧς ἀντίτυπά τινα συναπέστειλεν ἵνα διανεμηθῶσι τοῖς ἐν τῇ πατριαρχικῇ αὐλῇ ἐργαζομένοις ὅσοι περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὰς ἐπὶ τῆς μεσήλικος ἡμῶν ἱστορίας μελέτας. — Ὑπὸ τοῦ ἐν Βηρυττῷ ἀξιοτίμου κ. Ἰακ. Ἀνδονίδου ἀπεστάλη τῇ Α. Θ. Π. ἵνα κατατεθῇ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Πατριαρχείων χειρόγραφος Νομοκανών, ἐκ τῶν γνωστῶν, γραφεὶς περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ δωρητὴς τοῦ χειρογράφου, εἰς ὃν ἐξεφράσθησαν ἐγγράφως εὐχαριστίαι, θέλει θεωρήσει καθῆκον νὰ φροντίζῃ περὶ σωτηρίας ὁμοίων χειρογράφων καὶ σπανίων ἐντύπων προορίζων ὑπὲρ τῆς βιβλιοθήκης ταύτης, ἧς ὑπὲρ τοῦ πλουτισμοῦ πάντες πρέπει νὰ συντελῶσι.

Υἱϊκῆς εὐλαβείας τεκμήριον. — Ὑπὸ τῆς ὁμογενοῦς καλλιτέχνιδος δεσποίνης Ἐλισάβετ Α. Βαλασσοπούλου ὑπεβλήθη τῇ Α. Θ. Π. δῶρον, ἐπισπασάμενον τὰς εὐλογίας τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, χρυσοκέντητον ἐργόχειρον ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, φέρον ἐν μέσῳ τὴν προσωπογραφίαν τῆς Α. Θ. Π., ὑφ' ἣν εἰσὶ κεντημένα κατάλληλά τινα ἀποφθέγματα.

Ὀνομαστικαὶ ἑορταί. — Τῇ τρίτῃ, 17 μεσοῦντος, μνήμῃ τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, ἡ Α. Θ. Π. διεβίβασε τὰς πατρικὰς εὐχὰς αὐτοῦ τοῖς ἄγουσι τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἑορτὴν κκ. Α. Σούρλᾳ, Α. Οἰκιάδῃ, καπικεχαγιᾷ τῶν Πατριαρχείων καὶ Α. Καλβοκορέσῃ, διευθυντῇ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς βιομηχανικῆς τραπέζης Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ πανοσ. Μ. ἀρχιδιακόνου καὶ τοῖς κκ. Α. Νέτῃ καὶ Α. Γραμματοπούλῳ διὰ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος—προχθὲς, ἑορτῇ τῶν ἐν ἁγίοις πατριαρχῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, συνεχάρη ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης αὐτοπροσώπως μὲν τῷ σεβ. μητροπολίτῃ Κυζίκου κ. Ἀθανασίῳ, τηλεγραφικῶς δὲ τοῖς πανιερ. μητροπολίταις Ἀδριανουπόλεως κ. Κυρίλλῳ, Ἰκονίου κ. Ἀθανασίῳ, καὶ Μιτυλήνης κ. Κυρίλλῳ· ηὔξατο δὲ τὰ δέοντα τῷ πανοσιολ. ἀρχιγραμματεῖ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. κ. Ἀθ. Πιπέρᾳ, καὶ διὰ τοῦ ἱερολογ. τριτεύοντος τοῖς κκ. Ἀθ. Πνιατώρῳ καὶ Ἀθ. Ἀποστολίδῃ, δικηγόροις — χθὲς, μνήμῃ τῶν ὁσίων Μακαρίων, συνεχάρη διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. συγκέλλου κ. Γρηγορίου τῷ σχολάζοντι ἐπισκόπῳ Ἐλευθερουπόλεως κ. Μακαρίῳ — σήμερον δὲ συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν αὐτοῦ ἄγοντι πανοσιολογ. ἀρχιμ. καὶ σκευοφύλακι τοῦ Παναγίου Τάφου κ. Εὐθυμίῳ.

Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή. — Ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου διωρίσθησαν μέλη τῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ἐπιτροπείας ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν καὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας κ. Κωνσταντῖνος καὶ ὁ ἐκ τῶν συμβούλων κ. Ἄγγελος Στ. Ἰωαννίδης.

Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες. — Ἐκ τοῦ τελευταίου φύλλου τῆς θρησκευτικῆς ἐφημερίδος «Λόγου» μετὰ λύπης ἐμάθαμεν ὅτι, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἱδρυτοῦ αὐτῆς Ἀποστόλου Μακράκη, διακόπτει τὴν ἔκδοσιν, ἣν ἐβάστασεν ἐκεῖνος ἐπὶ τριάκοντα καὶ δύο ἔτη. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἠρίθμει χιλίους συνδρομητὰς, ὧν μόλις οἱ ἡμίσεις

τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κατέβαλλον. Οἱ συντάττοντες αὐτὴν κκ. Σ. Δ. Φιλάρετος καὶ Δ. Γεωργίου ἀναγγέλλουσιν ὅτι μετ' ὀλίγον ἄρχονται τῆς ἐκδόσεως ἐκκλησιαστικοῦ φύλλου, κατὰ δεκαπενθημερίαν ἐκδιδομένου, τίτλον δὲ φέροντος «Φωνὴ τοῦ Λόγου». Εὐχόμεθα ὑπὲρ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ὑλικῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἠθικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἐφημερίδων, ὅσαι εὐλήπτως καὶ χάριν τοῦ λαοῦ διδάσκουσι τὰς μεγάλας καὶ θεμελιώδεις δογματικὰς καὶ ἠθικὰς ἀρχὰς τῆς θείας ἡμῶν θρησκείας.

Σωματεῖα. — Ἐντολῇ πατριαρχικῇ, ἁρμοδίως διαβιβαζομένῃ, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπίβλεψις, ἡ πᾶσι τοῖς σωματείοις δαψιλευομένη, ἤρθη ἀπὸ τῆς εἰς Τὰ-ταῦλα λειτουργούσης Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

Ἅγιον Ὄρος.—Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἁγίου Ὄρους, ἐγένοντο ἤδη, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ ἔτους, αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἐπιτρόπων τῶν τε ἰδιορύθμων μονῶν καὶ αἱ ἐν τοῖς κοινοβίοις, δηλ. τῶν περὶ τὸν ἡγούμενον τοιούτων. Ὠνομάσθησαν δὲ τοιοῦτοι· τῆς ἱερᾶς μονῆς **Μεγίστης Λαύρας** ἐπίτροποι οἱ ὁσιώτατοι γέρων Γαβριὴλ Α΄ καὶ προηγούμενος Δαμιανὸς Β΄, ἀντιπρόσωπος δ' ἐν Καρεαῖς ὁ πανοσ. γέρων Γεράσιμος — τῆς ἱερᾶς μονῆς **Βατοπαιδίου** ἐπίτροποι γέρων Διονύσιος (ἀρχαῖος τελειόφοιτος τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογικῆς σχολῆς) Α΄, προηγούμενος Ἀζαρίας Β΄ καὶ δικαῖος ὁ γέρων Δοσίθεος· ἀντιπρόσωπος ἐν Καρεαῖς γέρων Γρηγόριος, καὶ γραμματεὺς τῆς μονῆς ἱεροδ. Ἀρκάδιος, τελειόφοιτος τῆς ἐν Χαλκῃ σχολῆς—τῆς τοῦ **Παντοκράτορος** ἀρχιμ. Θεόκλητος Α΄ ἐπίτροπος, προηγούμενος Ἀθανάσιος Β΄, καὶ ἀντιπρόσωπος προηγούμενος Χρυσόστομος—τῆς τοῦ **Ξηροποτάμου** ἐπίτροποι Α΄ προηγούμενος Κύριλλος, Β΄ γέρων Ἀέτιος· ἀντιπρόσωπος προηγούμενος Εὐδόκιμος—τῆς τοῦ Δοχειαρίου ἐπίτροποι Α΄ γέρων Εὐγένιος καὶ Β΄ γέρων Λουκᾶς, ἀντιπρόσωπος δὲ γέρων Θεοφύλακτος—τῆς τοῦ **Φιλοθέου** Α΄ ὁ γέρων Συνέσιος διάκονος καὶ Β΄ ἐπίτροπος ὁ γέρων Βησσαρίων· ἀντιπρόσωπος γέρων Στέφανος—τῆς τοῦ **Ἁγίου Παύλου** (ἧς ἡγούμενος ὁ πανοσιολογ. κ. Συνέσιος) ἐπίτροποι οἱ γέροντες Ἀνδρόνικος, Θεόδωρος καὶ Καλλίστρατος· ἀντιπρόσωπος γέρων Ἄνθιμος — τῆς τοῦ **Σταυρονικήτα** ἐπίτροποι Α΄ προηγούμενος Ἐλευθέριος, Β΄ γέρων Γαβριήλ· ἀντιπρόσωπος διάκονος Ἱερεμίας—καὶ τῆς τοῦ **Καστα μονίτου** (ἧς ὁ ἡγούμενος ἄρτι διωρίσθη ἐπίτροποι οἱ γέροντες Πολύκαρπος καὶ Ἰωάσαφ — Ἡ **τῶν Ἰβήρων** θέλει ἐκλέξει τοὺς ἐπιτρόπους μετὰ τὴν 20 τοῦ μηνὸς τούτου. Ἡ τοῦ Διονυσίου, καθὼς καὶ ἕτεραί τινες ἐκλέγουσιν οὐχὶ κατὰ ἰανουάριον.

Ἱερὰ μονὴ Σινᾶ.—Τῇ τρίτῃ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐπανέκαμψεν ἐκ Χίου εἰς Σμύρνην ὁ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπίτροπος τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Νικόδημος—Ἐπιστολαὶ ἐκ Τυφλίδος, πολὺ βραδέως ἐνταῦθα ληφθεῖσαι ἕνεκα τῶν γνωστῶν αἰτιῶν, ἀναγγέλλουσι τὴν θλιβερὰν εἴδησιν ὅτι κατὰ τὰ τέλη νοεμβρίου τοῦ λήξαντος ἔτους, τὸ ἐν τῇ πόλει Τυφλίδι Σιναϊτικὸν Μετόχιον, πολλὰ περιέχον οἰκήματα καὶ ἐργαστήρια, κατεστράφη ὑπὸ πυρκαϊᾶς, ἣν ὑφῆψαν βέβηλοι χεῖρες.

ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΙΕΡΑΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΡΛΟΒΙΤΣΙΟΥ

κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΡΑΓΚΟΒΙΤΣ

Μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος καὶ πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως ἑωρτάσθη τῇ 6 παρελθ. δεκεμβρίου, ἐν Κάρλοβιτς, ἡ πεντηκοστὴ ἐπετηρὶς τῆς ἱερωσύνης τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Καρλοβιτσίου κ. Γεωργίου Βράγκοβιτς. Ἡ ἐπιδειχθεῖσα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ πάντοθεν τιμὴ πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ γεραροῦ ἱεράρχου ἦν ἀνταξία τῆς μεγάλης ἀγάπης αὐτοῦ πρὸς τὸ ποίμνιον καὶ τὸ ἔθνος αὐτοῦ, ἧς δείγματα περιφανῆ πρόκεινται αἱ πολυάριθμοι αὐτοῦ ἀγαθοεργίαι καὶ αἱ γενναῖαι προσφοραὶ ὑπὲρ ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν. Διότι, πλὴν τῶν δοκίμων καὶ πολυτίμων ἄλλων ὑπηρεσιῶν, ἃς παρέσχε τῇ αὐτόθι Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὰ διάφορα στάδια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτοῦ βίου, ὁ μακαρ. ἀρχιεπίσκοπος κ. Γεώργιος Βράγκοβιτς διεκρίθη καὶ διὰ τὰς γενναίας αὐτοῦ χρηματικὰς δωρεὰς ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν, συγκαταλεγόμενος ἤδη μεταξὺ τῶν μεγίστων ἐθνικῶν εὐεργετῶν τῆς ἐν Οὐγγαρίᾳ σερβικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὁ μακαριώτατος ἀρχιεπίσκοπος κ. Γεώργιος Βράγκοβιτς ἐγεννήθη τῷ 1830 ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐκ πατρὸς ἱερέως, μετ' εὐδοκίμους δὲ σπουδὰς ἐν

НАУЧНА БИБЛИОТЕКА ИМЕНИ Л. МЕЧНИКОВА

ἑτέραις τε σχολαῖς καὶ ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ τοῦ Καρλοβιτσίου, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1855, ἐχειροτονήθη τῇ 6 δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τούτου διάκονος καὶ τὸ ἑπόμενον ἔτος ἱερεύς, ὑπηρετήσας ἔκτοτε ἐν πολλαῖς ἐκκλησιαστικαῖς θέσεσι καὶ ἀπὸ τοῦ 1861 μέχρι τοῦ 1872 ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐν Σομπὸρ διδασκαλείου. Κατὰ ἰούλιον τοῦ 1882 ἐξελέγη ἐπίσκοπος Τεμεσβάρης, τῇ δὲ 20 ἀπριλίου 1890 ἀρχιεπίσκοπος Καρλοβιτσίου διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀποθανόντος ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ Ἀγγελιτς.

Τὰ καθ' ἕκαστα τῆς καρποφόρου δράσεως τοῦ μακαριωτάτου κ. Βράγκοβιτς ἐν ἅπασι τοῖς σταδίοις τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ διακονίας περιεγράφησαν ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ τοῦ πανηγυρισθέντος ἰωβηλαίου ὑπὸ τοῦ ἑλλογ. καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Μαγαράσεβιτς ἐν ἰδιαιτέρῳ ὀγκώδει καὶ ἀξιαναγνώστῳ βιβλίῳ, οὗ ἀντίτυπον χρυσόδετον ἀπεστάλη ἐναγχος καὶ τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, καὶ ἐν ᾧ λεπτομερῶς ἐξιστοροῦνται αἱ μεγάλαι ἠθικαὶ καὶ ὑλικαὶ θυσίαι καὶ ἐκδουλεύσεις τῆς Α. Μακαριότητος ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Καρλοβιτσίου καὶ τοῦ αὐτόθι ὀρθοδόξου σερβικοῦ λαοῦ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτασθείσης πεντηκονταετηρίδος, πρὸς ταῖς ἄλλαις πάντοθεν τιμαῖς καὶ ἐγκαρδίοις ἐκδηλώσεσιν, ἀπενεμήθη τῷ ἑορτάζοντι μακαριωτάτῳ ἱεράρχῃ ὑπὸ μὲν τῆς Α. ΚΒ. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ τοῦ Α' ὁ μεγαλόσταυρος τοῦ Λεοπόλδου, ὑπὸ δὲ τῆς Συνόδου τῶν ἐπισκόπων, εἰς ἔνδειξιν ἐξαιρετικῆς τιμῆς, προσηνέχθη λευκὸν ἐπικαλύμμαυχον.

Ἐπὶ τῇ αὐτῇ εὐκαιρίᾳ ὁ ἑορτάζων γεραρὸς ἱεράρχης συνεχίζων τὰς μεγάλας αὐτοῦ δωρεὰς προσήνεγκε εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἐθνικῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων 20 μὲν χιλιάδας κορώνας πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαίου, ἐπ'ὀνόματι αὐτοῦ, ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, ἑτέρας δὲ 20 χιλιάδας πρὸς ἔκδοσιν συγγράμματος ἀφορῶντος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Καρλοβιτσίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Σταυρὸς τοῦ Παναγίου Τάφου. — Ἡ Α. Σεβασμ. Μακαριότης ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανὸς, ἠθικὴν παρεχόμενος ἀμοιβὴν τοῖς ἐν τῷ ὑψηλῷ ἔργῳ τῆς μορφώσεως καὶ διαπλάσεως τῆς σπουδαζούσης νεότητος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀτρύτως μοχθοῦσιν ἐλλογίμοις κ. Χρήστῳ Χατζηχρήστου ἱδρυτῇ καὶ διευθυντῇ τοῦ ἐν Πέραν Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου καὶ δεσποινίδι Εὐθαλίᾳ Ἀδὰμ διευθυντρίᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου ἀπένειμε προσφάτως τὸν Σταυρὸν τοῦ Παναγίου Τάφου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἐκλογαὶ ἀρχιερατικαί.—Ἐπίσκοπος Ὀλόνετς, ἀντὶ τοῦ τέως τοιούτου κυροῦ Ἀθανασίου, μετασταντος πρὸς Κύριον, διωρίσθη ἐσχάτως ὁ σχολάζων ἐπίσκοπος Μογιλιόβου πανιερ. κ. Μισαὴλ.— Ὁ νέος ἐπίσκοπος Ὀλόνετς κ. Μισαὴλ, γεννηθεὶς ἐν Νοβογορόδῳ, ἄγει ἡλικίαν 69 ἐτῶν καὶ συνεπλήρωσε τὰς θεολογικὰς σπουδὰς αὐτοῦ κατὰ τὸ 1867 ἐν τῇ θεολογικῇ ἀκαδημίᾳ τῆς Πετρουπόλεως. Ἐχρημάτισε διευθυντὴς σεμιναρίων τινῶν, μεθ' ὃ ἐχειροτονήθη βικάριος ἐπίσκοπος τοῦ μητροπολίτου Μόσχας, καὶ τῷ 1888 διωρίσθη ἐπίσκοπος Ὀρλὼφ, ὅθεν τῷ 1896 μετετέθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μογιλιόβου, ἣν παραιτησάμενος ἰδιώτευεν ἀπὸ τοῦ 1904, μέχρι σήμερον, ἔν τινι μοναστηρίῳ διαβιῶν. Νῦν ἑβδομηκοντούτης σχεδὸν καλεῖται εἰς διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας Ὀλόνετς — **Ἐπίσκοπος Πριλούκης** (βικάριος τῆς ἐπαρχίας Πουλτάβας) διωρίσθη ἄρτι ὁ σχολάζων ἐπίσκοπος Τζιστοπόλεως (βικάριος τῆς ἐπαρχίας Καζὰν) θεοφιλ. κ. Θεοδόσιος, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ θεοφιλ. βικαρίου κ. Γαβριὴλ, ὅστις πρό τινων ἡμερῶν διωρίσθη **ἐπίσκοπος Ὄμσκης.**

Κανονικὴ διάταξις.—Ἐπὶ ἐρωτήσει ἀρχιερέων τινῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ὑπ' αὐτῶν τηρητέαν πολιτείαν ἐν ᾗ περιπτώσει εἷς ἐκ τῶν εἰς κοινωνίαν γάμου συνελθόντων ἀσπασθῇ δόγμα ἕτερον ἢ καὶ θρησκείαν οὐχὶ χριστιανικήν, ἡ ἱερὰ Διοικοῦσα Σύνοδος ἐδήλωσε τοῖς ἀποροῦσιν ὅτι, πρὶν ἐρωτήσωσιν αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ, ἔδει νὰ ἐξακριβώσωσιν αὐτοὶ οὗτοι τίς ὁ οἰκογενειακὸς βίος τῶν τοιούτων συζύγων, νὰ ἐξετάσωσι τὸν χρόνον καὶ τὸν λόγον τοῦ χωρισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἐξομόσαντος ἑτέρου μέρους καὶ πῶς οἱ εἰς ξένην θρησκείαν ἢ δόγμα μεταπεσόντες ἐπολιτεύοντο πρὸς τὸ δόγμα τοῦ μὴ ἐξομόσαντος.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ЕПАРХІЯЛЬНИКОВА

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀρχιεπισκοπὴ Κερκύρας.— Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων, ὁ ἀξιότιμος δήμαρχος Κερκυραίων ἐποιήσατο ἔκκλησιν εἰς τὰ χριστιανικὰ αἰσθήματα τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν ὅπως ἔλθωσι βοηθοὶ τοῖς πάσχουσιν ὑλικῶς ὀρθοδόξοις· καὶ συνήφθη ἐπὶ τούτῳ ποσὸν 2713 δραχμῶν, ἐξ ὧν, ἀφαιρουμένων τῶν ἀπαραιτήτων ἐξόδων πρὸς εἴσπραξιν καὶ πρὸς διανομήν, διετέθησαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον σκοπόν, οὗ ἡ ἔκκλησις ἐστοχάζετο, 2616. Μεταξὺ τῶν προσενεγκόντων ἀναγράφονται διὰ ποσὸν ἀνώτερον τῶν 100 δραχμῶν ἡ Φιλελεήμων Ἑταιρία (250), αἱ τράπεζαι Ἰονικὴ καὶ Ἐθνικὴ (ἀνὰ 100), ὁ κ. Π. Λογοθέτης (150), καὶ ὁ δῆμος Κερκυραίων, προσενεγκὼν 1000 δραχμάς, ὡς ἡ δήλωσις τοῦ δημάρχου βεβαιοῖ.— Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου «Καποδίστρια», (Κερκύρας) στοιχοῦντες συνηθείᾳ καθιερωθείσῃ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Λ. Βλάχου, συνήθροισαν ἀπὸ ἐράνου χρηματικὸν ποσὸν ἱκανόν, δι' οὗ ἀγοράσαντες γλυκίσματα καὶ ποτὰ ἀπέστειλαν εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ τῆς πόλεως ἱδρύματα.

Ἐπισκοπὴ Ἠλείας.—Ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐν Πύργῳ τῆς Ἠλείας πανοσιολογ. ἱεροκήρυκος ἀρχιμ. κ. Θεοφίλου Παπακωνσταντίνου ἐπιτροπεία, σχηματισθεῖσα πρὸ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, συνήθροισεν ἀπὸ ἐράνων 822 δραχμάς, αἵτινες διενεμήθησαν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπείας καὶ τινων ἱερέων. Ἡ δήλωσις τῆς ἐπιτροπείας, ἡ ἐν τῇ «Πατρίδι» τοῦ Πύργου δημοσιευθεῖσα, εὐχαριστεῖ γενικῶς καὶ ἀορίστως, ὡς ἔδει, πᾶσι τῆς εὐμενῶς χορηγήσασιν ὑπὲρ φιλαδελφου σκοποῦ.

Ἐπισκοπὴ Φαναρίου.—Κατὰ τὰ τέλη τοῦ δεκεμβρίου μηνός, ἐπανέκαμψεν εἰς Καρδίτσαν (Θεσσαλίας) ἐξ Ἀθηνῶν, μετὰ πολύμηνον ἀπουσίαν, ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Φαναρίου-Θεσσαλιώτιδος κ. Εὐθύμιος.

Ἀξιομίμητος πρᾶξις. — Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τοῦ Βόλου μανθάνομεν ὅτι, κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ γυμνασίου τῆς πόλεως ταύτης, περιελθόντες τὰς οἰκίας καὶ ᾄδοντες τὰ συνήθη ᾄσματα, συνέλεξαν ὑπὲρ τὰς χιλίας δραχμὰς, προορίσαντες αὐτὰς ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ὀρθοδόξων, ὅσοι πάσχουσιν ἔν τισιν ἐπαρχίαις ἕνεκα τῆς πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἀφοσιώσεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἐκκλησιαστ. τυπογραφεῖον. — Ἐξεδόθη τύποις ρουμανιστὶ φυλλάδιον, ἐξ 126 σελίδων μεγάλων, οὗ συγγραφεύς ἐστιν ὁ διδάκτωρ κ. Κ. Χιρισέσκος, καθηγητὴς καὶ κοσμήτωρ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ θεολογικῆς σχολῆς καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τυπογραφείου. Διὰ τοῦ φυλλαδίου τούτου, οὗ ἀντίτυπον ὑπεβλήθη τῇ Α. Θ. Π., ὁ καθηγητὴς κ. Χιρισέσκος ἀπαντᾷ διὰ μακρῶν πρὸς τὸν πανιερ. ἐπίσκοπον Ριμνίκου Νέου Σεβερίνου κ. Ἀθανάσιον Μιρονέσκον, διδάκτορα καὶ καθηγητὴν ἄλλοτε (Ἀλέξανδρον πρεσβύτερον) ὄντα τῆς αὐτῆς θεολογικῆς σχολῆς, ὑποβαλόντα κατ' αὐτοῦ καταγγελίαν ἀναγνωσθεῖσαν τῇ 13 μαΐου παρελθόντος ἔτους ἐν συνεδριάσει τῆς ἱερᾶς Ρουμανικῆς Συνόδου· κατηγγέλλετο δὲ δι' αὐτῆς ὁ κ. Χιρισέσκος ὅτι ἐπώλησεν ἄνευ πλειοδοσίας, ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ νόμου, μηχανὴν εἰκόνων ἀντὶ 4500 φράγκων, ἐνῷ μηχανὴ τοιαύτη τιμᾶται δεκατετρακισχιλίων φράγκων. Ὁ καταγγελλόμενος ἀναιρεῖ καὶ τινας τοῦ ἐπισκόπου Ριμνίκου κατηγορίας περὶ πολλῶν ζημιῶν, ὧν ἐγένετο πρόξενος εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν τυπογραφεῖον ὁ διδάκτωρ καὶ καθηγητὴς κ. Κ. Χιρισέσκος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ

Ἑλληνικὴ κοινότης Βοστώνης.—Ἀφίκετο κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὁ τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος αὐτόθι προϊστάμενος αἰδεσιμώτατος πρεσβύτερος καὶ Α΄ οἰκονόμος τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Νέστωρ Σουσλίδης. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον τὰ δέοντα παρακινέσας περὶ τῆς ἐμμονῆς εἰς τὰ πάτρια καὶ τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν κοινὴν μητέρα τῶν ὀρθοδόξων Μ. Ἐκκλησίαν. Ἡ πρὸς αὐτὴν εὐλάβεια καὶ στοργὴ τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ Ἐκκλησιῶν ἐστιν ἔνθερμος, ὡς καὶ ἡ πρὸς τὴν πίστιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἀφοσίωσις. Συνεπῶς, ἡ ἐν Βοστώνῃ κοινότης ἐδείχθη πρόθυμος εἰς ἀνέγερσιν νέου ναοῦ, ἀνταξίου πρὸς τὴν εὐσέβειαν καὶ φιλογένειαν τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν μελῶν.

Ἱερεῖς περιοδεύοντες.— Ἐξ Ἀμερικανικῆς τινος πόλεως ἐκ νέου γράφουσιν ἡμῖν περὶ τινων ὁμογενῶν, τὸ σχῆμα τοῦ ἱερέως φερόντων, περιφερομένων

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΛΙΤΗΝΙΚΟΒΑ

δὲ χωρὶς συστατικῶν γραμμάτων τοῦ ἀρχιερέως τῆς ἐπαρχίας, ἐξ ἧς προέρχονται, καὶ τελούντων ἱεροπραξίας, ἐν πόλεσι, παρ' αἷς, διὰ τὸ ὀλιγάριθμον τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου παροικίας, ἡ συντήρησις ἱερέως καθίσταται δυσχερής. Εἰς ὅτα περὶ τοῦ τοιούτου ἀντικειμένου ἔγραψεν ἡ μήτηρ Ἐκκλησία ἐν τῇ ἀπὸ 17 ἰανουκρίου τοῦ 1903 παραινετικῇ πρὸς τὰς ἑλληνικὰς ἐν Ἀμερικῇ κοινότητας ἐγκυκλίῳ οὐδὲν πρέπει νὰ προσθέσωμεν. Παρακέμπομεν δ' ἐκ καθήκοντος εἰς τὰς ἐν ἀριθμῷ 47 τοῦ παρελθόντος ἔτους τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἐκδοθείσας ὁδηγίας, ἃς πάντες οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ κοινοτήτων ἔχουσι καθῆκον νὰ καταστήσωσι γνωστάς τε καὶ καταληπτοτέρας τοῖς ἐνοχλουμένοις ὑπὸ τοιούτων περιοδευτῶν, οὓς πρέπει νὰ ἐφοδιάζωσιν οἱ ἀποστέλλοντες διὰ κανονικῶν γραμμάτων. Αἱ νουθεσίαι τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἄλλως τε εἰσὶ παντὶ καταληπταί.

ΑΝΩΦΕΛΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ

Ἡ ἐκ τῆς κωμοπόλεως Μετσόβου σημείωσις, ἣν ἐκδίδομεν ὧδε, πολλοστὴ πρόκειται μαρτυρία τῆς ματαιώσεως ἐπιβούλων ἐνεργειῶν, ἃς ἀναπτύσσει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ ἡ ρουμανικὴ προπαγάνδα. Παρόμοιαι στατιστικαὶ γνώσεις ἐπικυροῦσι τὴν ἀπὸ πολλῶν μὲν ἐτῶν ἐξενεχθεῖσαν, ἀπὸ πολλοτάτων δὲ γεγονότων μαρτυρηθεῖσαν ἀλήθειαν ὅτι «πρὸς κέντρα λακτίζουσιν» οἱ ζητοῦντες ἵνα δημιουργήσωσιν ἐν μέσῳ ὁμοεθνῶν ὀρθοδόξων τερατῶδές τι σύγκραμα νεοκατασκευάστου κοινότητος, κοινὸν οὐδὲν ἐχούσης πρὸς τοὺς ἀπὸ Δουνάβεως ἐπιδρομεῖς πλὴν εὐαρίθμων λέξεων.

Ἐν τῷ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπηρεαζομένῳ Μετσόβῳ ἀριθμοῦνται σήμερον χωρία πέντε, περιέχοντα 1149 οἰκογενείας ἑλλήνων λαλούντων τὴν κουτσοβλαχικὴν, ὄχι δῆλον οὖν βλαχικὴν, οὔτε μολδαυϊκὴν, ἢ τὸ σύνολον ρουμανικήν· τὸ χωρίον Βουτονόσιον ἀριθμεῖ 38 οἰκογενείας ἀφωσιωμένας τῇ μητρὶ Ἐκκλησίᾳ· αἱ κῶμαι Ἀνήλιον καὶ Μηλέα ἡ μὲν 134, ἡ δὲ δευτέρα 144, ἀφωσιωμένας τῇ μητρὶ Ἐκκλησίᾳ· ἡ δὲ κωμόπολις Μέτζοβον 833, ἀφωσιωμένας εἰς τὰ πάτρια, ἃ περιέπει προασπίζουσα ἡ Μ. Ἐκκλησία. Ἐξ οἰκογένειαι μόνον (**ἀριθ. 6**) ρουμανίζουσιν ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ. Ἐκ τῶν ἓξ τούτων, ἐν μέσῳ 149 οἰκογενειῶν, αἱ δύο μέν εἰσι διδασκάλων, ἀδρῶς ἀπὸ πολλοῦ μισθοδοτουμένων ὑπὸ τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας· αἱ τρεῖς εἰσιν αἱ τῶν ἐφόρων τῆς ἀνυπάρκτου ρουμανικῆς σχολῆς, μισθοδοτουμένων καὶ τούτων δίκην ἀποστόλων· τὴν δὲ ἕκτην, οἱονεὶ μαργαρίτην νέον τῆς διὰ τοσούτου χρυσίου ἀπὸ τοσούτου χρόνου σαγηνευθείσης ἄγρας ἀποτελεῖ εἷς καὶ μόνος, οὔτε διδάσκαλος, οὔτε ἔφορος, οὔτε μαθητὴς, ἀλλ' ἄνθρωπος ἀκαταλόγιστος, δηλωθεὶς ὡς ρουμανίζων καθ' ἣν στιγμὴν εἰς ψυχολογικὴν εὑρίσκετο διατάραξιν, κατὰ τὰς ἀκριβεστάτας ἐξετάσεις, ἃς ἡ ἔκθεσις ἀφηγεῖται. Εἰς πέμπτον δὲ χωρίον Δερβεντίσταν, ἀποτελούμενον μὲν ἐξ 100 οἰκογενειῶν, ὑπαγόμενον δὲ πολιτικῶς εἰς τὴν δοίκησιν Ἰωαννίνων, οὔπω ἐγένετο νέα καταγραφή.

Ἐπίσημοι εἰδήσεις ἐξ ἑτέρων ἐπαρχιῶν εἰς τὰ αὐτὰ φέρουσι συμπεράσματα, ἀποδεικνύοντα τὸ ἀνωφελὲς τῶν προσπαθειῶν τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας πρὸς δημιουργίαν ἀσυστάτων ἐθνοτήτων, ἤτοι κέντρων ἑκασταχοῦ ἐπὶ διαταράξει τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

Τῷ σαββάτῳ 14 μεσοῦντος, μικρῷ μετὰ μεσημβρίαν, ἐξεδώκαμεν τὸ ἐξῆς παράρτημα τοῦ Β' τεύχους τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας»

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΣΑΣ ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗΣ

Ἅπασα ἡ καθ' ἡμᾶς κοινωνία, ἥτις ἀπὸ τῶν ἀνωτέρων μέχρι τῶν κατωτέρων αὐτῆς τάξεων μετὰ συγκινήσεως ἐπληροφορεῖτο τὴν σοβαρὰν ἀσθένειαν τοῦ διαπρεποῦς ὁμογενοῦς καὶ ἐξόχου λειτουργοῦ τοῦ κράτους **Ἀλεξάνδρου πασᾶ Καραθεοδωρῆ**, μετὰ μείζονος νῦν θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας θέλει ἐνωτισθῆ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς, συμβάντα χθὲς τῇ ἑσπέρᾳ, ἐν ἡλικίᾳ 73 ἐτῶν, ἐν τῷ ἐν Ξηροκρήνῃ μεγάρῳ αὐτοῦ.

Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου ἰατροῦ Στεφάνου Καραθεοδωρῆ, τοῦ μέγα κλέος ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀραμένου ἐπί τε ἀληθεῖ σοφίᾳ καὶ εὐσεβείᾳ, καὶ Λουκίας, θυγατρὸς Ἀλεξάνδρου χατμάνου Μαυροκορδάτου καὶ Σμαράγδας Μουρούζη, διετήρησε τὰς παραδόσεις τῶν μεγάλων οἰκογενειῶν, ἀφ' ὧν εἵλκε τὸ γένος. Ὁ εὐσεβὴς οἶκος, εἰς ὃν ἀνῆκεν, ἐγένετο αὐτῷ τὸ μέγα σχολεῖον τῆς ἀνυποκρίτου εὐσεβείας, ἐφ' ἧς ἀραρότως ἐθεμελίωσαν τὴν ἑαυτῶν ἀγωγὴν καὶ τὴν μόρφωσιν οἱ ἀείμνηστοι αὐτοῦ γονεῖς καὶ πρόγονοι.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА www.lib.uj.edu.pl

Τὰ δὲ διδάγματα, δι' ὧν ἐφωδιάσθη κατ' οἶκον, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν μὲν τῶν εὐσεβῶν καὶ σοφῶν αὐτοῦ γονέων, τὴν ἀναστροφὴν δὲ μετὰ τῶν ἀοιδίμων τοῦ Γένους διδασκάλων Εὐσταθίου τοῦ Κλεοβούλου καὶ Ἠλία τοῦ Τανταλίδου, συνεπληρώθησαν ἐπιστημονικῶς ἐν Παρισίοις, ἔνθα μεταβὰς, ἐπὶ ἔτη ἱκανὰ ἠκροάσατο νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Οὕτως ἐπὶ τὴν βάσιν τὴν ἀσάλευτον τοῦ εὐσεβοῦς χριστιανοῦ **ὁ Ἀλέξανδρος πασᾶς Καραθεοδωρῆς** ἐμόρφωσεν ἐν αὐτῷ δι'ἐπιμελείας, εὐφυΐας, φιλομαθείας ἀπαραμίλλου τὸν καλὸν ἐπιστήμονα, τὸν ἐπιφανῆ λειτουργὸν τοῦ κράτους, τὸ τιμιώτατον μέλος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Αἱ ἀρεταὶ αὐτοῦ, ἰδιωτικαί τε καὶ κοινωνικαὶ, διέλαμψαν ἐν πάσαις ταῖς θέσεσιν, ἃς ἡ περίνοια μεγαλοφρόνων σουλτάνων ἐνεπίστευσαν αὐτῷ ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς εὐρωπαϊκαῖς αὐλαῖς.

Ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου μέχρι τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν· ἐν τῇ διοικήσει τῆς Κρήτης· ἐν τῇ ἐν Ρώμῃ αὐτοκρατορικῇ πρεσβείᾳ· ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ Σάμου — ἔνθα ἐπὶ δεκαετίαν περίπου διετέλεσε — καὶ ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τελευταῖον ὡς ἀρχιμεταφράστης τῶν ἀνακτόρων, ἀπέδειξεν ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν διαπρεποῦς καὶ ὀξύνου πολιτικοῦ ἀνδρός. Ἡ μεγάλη αὕτη ἀρετὴ τοῦ ἀειμνήστου διετρανώθη καὶ ἐν τῷ Βερολινείῳ συνεδρίῳ τοῦ 1878, οὗ μετέσχε, σὺν ἑτέροις, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς κραταιᾶς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως· κατεδείχθη καὶ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Κράτους, οὗ ἦν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μέλος.

Διατελέσας καὶ μέλος τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, λαβὼν μέρος σπουδαῖον ἐν ἐθνικαῖς συνελεύσεσι περὶ μεγάλων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, ἐπεδείξατο λελογισμένην πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀφοσίωσιν.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν τῇ σημερινῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ μετὰ πόνου ψυχῆς ἀγγείλας τὴν πρὸς Κύριον μετάστασιν τοῦ μεγάλου ὁμογενοῦς καὶ συμπολίτου, ὡς εἶπεν, ὑπέμνησε τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὰς πρὸς τὸ Γένος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑπηρεσίας τοῦ ἀειμνήστου ἰατροῦ Στεφάνου Καραθεοδωρῆ καὶ τοῦ πατρώζοντος αὐτοῦ υἱοῦ Ἀλεξάνδρου, εὐξάμενος ὅπως τῷ ἀξιομιμήτῳ αὐτοῦ παραδείγματι ἀκολουθήσωσι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. Ἡ Α.Θ. Παναγιότης προσέθηκεν ὅτι, θρηνοῦντες ἐκ καθήκοντος ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου, ὀφείλομεν ἀναπέμπειν τῷ Κυρίῳ δόξαν ὅτι οὕτως ᾠκονόμησε τὰ τοῦ μεταστάντος, εὐχόμενοι αὐτῷ μὲν ἀνάπαυσιν μακαρίαν, τῇ δὲ πενθούσῃ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ παραμυθίαν τὴν ἐξ ὕψους.

*

Ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήστου **Ἀλεξάνδρου**, τοῦ πολλαχῶς μετασχόντος τῶν σπουδαίων σημείων τοῦ ἐθνικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν βίου, προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐνεκρίθη ἵνα γένηται ἐπισήμως ὑπό τε τοῦ οἰκουμ. πατριάρχου καὶ τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ἀποδιδομένου οὕτω, κατὰ τὴν λέξιν τῆς Α. Θ. Π., φόρου εὐμενείας μὲν καὶ στοργῆς τῆς Ἐκκλησίας, εὐγνωμοσύνης δὲ κοινῆς πρὸς τὸν μεταστάντα.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος συμμετέχουσα τῆς θλίψεως τῆς Α. Θ. Π. καὶ κατὰ πρότασιν Αὐτῆς ἐψηφίσατο:

α) νὰ διακοπῇ ἡ συνοδικὴ συνεδρία πρὸς ἔνδειξιν πένθους ἐπὶ τῷ θανάτῳ εὐσεβοῦς καὶ ἐξόχου τῆς Ἐκκλησίας τέκνου·

β) νὰ προσκληθῶσιν ἵνα ἀκολουθήσωσι τῇ κηδείᾳ τὰ ἔντιμα μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου·

γ) αὐθήμερον νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μακαρίτου εἷς τῶν σεβασμ. συνοδικῶν — ὡρίσθη δὲ τοιοῦτος ὁ μητρ. Τραπεζοῦντος κ. Κωνστάντιος — καὶ ὁ πανοσιολ. Μ. ἀρχιδιάκονος ἐκφράζοντες τὴν θλίψιν τοῦ τε οἰκουμ. πατριάρχου καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου·

δ) νὰ ἀπαγγείλῃ τὸν ἐπικήδειον ὁ πανοσ. Μ. ἱεροκήρυξ ἀρχιμ. κ. Γρηγόριος Κωνσταντινίδης.

*

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐτηρήθη, καὶ οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ, προεξάρχοντος τοῦ παναγ. οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, προέστησαν τῆς κηδείας, καὶ οἱ ἀξιότιμοι σύμβουλοι παρηκολούθησαν, καὶ μεγιστᾶνες αὐτῇ συνώδευον καὶ ὑπουργοὶ καὶ βαθμοῦχοι καὶ ἀνώτεροι τοῦ Κράτους ὑπάλληλοι ἔν τε τῷ ἱερῷ ναῷ τῶν Ταξιαρχῶν Μεγάλου Ρεύματος καὶ ἄχρι τοῦ ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου νεκροταφείου. Σχολῶν δὲ καὶ σωματείων ἀντιπρόσωποι προσῆλθον καὶ προσεφώνουν οἱ μὲν, οἱ δὲ τὰς βαθείας συλλυπητικὰς αὐτῶν ἐκφράσεις ὑπέβαλον τῇ πενθούσῃ οἰκογενείᾳ. Οὕτως ἡ κηδεία τοῦ μακαρίτου Ἀλεξάνδρου Στ. Καραθεοδωρῆ δημοτελὴς ἐγένετο πραγματικῶς, καὶ ἡ

κοινὴ λύπη ἐξεδηλώθη ὅσον πολὺ σπανίως· διότι καὶ σπανίως ἐμφανίζονται παρὰ τῷ ἡμετέρῳ γένει οἱ ἄνδρες οἱ κοσμούμενοι δ' εὐσεβείας καὶ πολλῆς μαθήσεως, διὰ συνέσεως καὶ χρηστότητος τρόπων, οἱ πρὸς τὸ Γένος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἀφοσίωσιν καὶ στοργὴν ἐπιδεικνύμενοι, οἱ πρὸς τὸ βασίλειον Κράτος ὑπηρεσίας πολυτίμους παρεχόμενοι.

*

Τὰς ἀκριβεστέρας περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀειμνήστου πληροφορίας ἐδημοσίευσεν ἡ «Νέα Ἐφημερὶς» τοῦ παρελθόντος σαββάτου, ἡ δὲ «πρόοδος» τῆς κυριακῆς ἐξέδωκε καὶ τὴν προσωπογραφίαν αὐτοῦ. — Βιογραφίαν ἐντελῆ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Στεφάνου ἔγραψεν ὁ μακαρίτης Ἡλίας Τανταλίδης, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἕλλην. Φιλολογ. Συλλόγου· βιογραφίαν δὲ τοῦ ἰατροῦ Κωνσταντίνου, ἀνεψιοῦ τοῦ Στεφάνου, ἔγραψεν ὁ ἀείμνηστος Σπυρίδων Μαυρογένης.

*

Τῇ τρίτῃ ἐπισκεψάμενοι τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ ἐξοχ. Κωνστ. Καραθεοδωρῆ ἐφέντης ἀδελφὸς τοῦ θανόντος καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Στέφανος καὶ Παῦλος Ἀλ. Καραθεοδωρῆ ὑπέβαλον τὴν βαθεῖαν αὐτῶν εὐγνωμοσύνην ἐφ' οἷς ἀπεφάσισε καὶ ἔπραξεν ἡ Μ. Ἐκκλησία, τιμῶσα τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου. Ἡ δὲ εὐγενεστάτη σύζυγος αὐτοῦ ὑπέβαλε τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην·

Παναγιώτατε δέσποτα,

Αἱ, πατριαρχικῇ εἰσηγήσει καὶ συνοδικῇ ἀποφάσει, ἀπονεμηθεῖσαι ἐπὶ τῷ θανάτῳ καὶ κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ μακαρίτου συζύγου μου ἀνεξάλειπτοι καὶ ἐξαίρετοι εἰς αὐτὸν τιμαί, τὰ ἐπίσημα καὶ πολυπληθῆ σημεῖα τῆς στοργῆς, δι' ἧς καὶ ζῶντα ἠυδόκησε νὰ περιβάλῃ αὐτὸν ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, οὐχὶ τοσοῦτον ἀμοιβὴν ὑπηρεσιῶν ἃς ἐκεῖνος ἐπετέλεσεν, ἀποδίδουσα, ὅσον διαγινώσκουσα τὴν γνώμην καὶ διάνοιαν αὐτοῦ καὶ ἐπαινοῦσα τὴν εἰς τὰς εὐσεβεῖς παραδόσεις καὶ διδασκαλίας, ἐν αἷς ἐτράφη, ἀπαρασάλευτον αὐτοῦ ἐμμονὴν ἣν ἀείποτε οὗτος ἐξεδήλου περὶ πλείστου ποιούμενος τὸ συμπράττειν ἐν παντὶ κεχαρισμένως τῇ Ὑμετέρᾳ σεπτῇ καὶ περιβλέπτῳ Παναγιότητι, ἐπιφανῶς ἐκπροσωπούσῃ τὰς τιμιωτάτας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν καὶ ἐθνικῶν διδασκαλιῶν καὶ παραδόσεων, πάντα ταῦτα παρορμῶσί με, καίπερ ἀπορούσῃ λόγων πρὸς ὁμολογίαν τῆς ὀφειλομένης χάριτος καὶ πρὸς ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν, ὅπως ἐκλιπαρήσω τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἵνα μὴ παύσῃ ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον εὐχαῖς δεομένη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάντος εὐπειθοῦς Αὐτῆς τέκνου, ἀλλὰ καὶ μὴ ἀποστερήσῃ συγχρόνως καὶ τὰ ἐπιζῶντα περίλυπα μέλη τῆς οἰκογενείας μας τῆς εὐνοίας, ἧς ἀπέλαυσεν ὁ ἐκλείψας ἀρχηγὸς αὐτῆς.

Ἀπεκδεχομένη δὲ τὰς θεοπειθεῖς εὐλογίας τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης Παναγιότητος διατελῶ ἐσαεὶ

ἀφωσιωμένη θυγάτηρ
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ Α. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗΣ

Ὑπερογδοηκοντούτης ἀπεβίωσεν ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 15 μεσοῦντος καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἐκηδεύθη **ὁ ἀρχιμ. Θεόδωρος Μαντζουρανῆς.** Ἐκ Τρικκέρων τῆς Θεσσαλίας καταγόμενος ἐγνωρίσθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ὡς ἱεροψάλτης, πλέον πεντηκοντακετίας διακριθεὶς ἐπί τε τῇ τέχνῃ καὶ τῇ καλλιφωνίᾳ. Τῷ 1879 ὁ παναγ. οἰκουμενικὸς πατριάρχης κ. Ἰωακείμ, κατὰ τὴν πρώτην ἱερατείαν αὐτοῦ, τὴν δραστηριότητα τοῦ Θεοδώρου Μαντζουρανῆ ἐκτιμῶν καὶ τὴν πρὸς ἔργα κοινῆς ὠφελείας ἀφοσίωσιν, διώρισεν αὐτὸν οἰκονόμον τῆς Κεντρικῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς καὶ διδάσκαλον τῆς ἐκκλησ. μουσικῆς ἐν αὐτῇ, ὑπὲρ ἧς εἰργάσθη καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, πρὸς εἴσπραξιν ἐράνων ἀποσταλείς. Ὁ μορφωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ μουσικὸς χορὸς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς, ψάλλων ἐπὶ διετίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ξυλοπόρτης, (1882—1884) κατεκήλει τοὺς ἐκκλησιαζομένους, αἱ δὲ εἰσπράξεις τοῦ ναοῦ ὑπερεδιπλασιάσθησαν.

Καὶ διὰ τὰς ἐν τῇ ἐκκλ. μουσικῇ γνώσεις, καὶ διὰ τὸν ἄδολον χαρακτῆρα, καὶ διὰ τὴν παρρησίαν, μεθ' ἧς ἐλάλει, ὁ Μαντζουρανῆς ἦν ἀγαπητὸς πᾶσιν· ἐδείκνυτο δὲ πρόθυμος εἰς ἃς ἐνορίας ἔμεινεν ὡς προϊστάμενος, ἐνταῦθα, νὰ ἐργάζηται ὑπέρ τε τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ τῆς σχολῆς τῆς ἐνορίας καὶ τῶν κοινωφελῶν ἐν αὐτῇ σωματείων.

Πρὸ μηνός, ἐγγίζον ἐννοῶν τὸ τέλος τοῦ βίου, ἐζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τῆς Α. Θ. Π. δι' ἐπιστολῶν ἀποπνεουσῶν τὴν ἄκραν εὐλάβειαν πρὸς τὸν πρωθιεράρχην τῆς ὀρθοδοξίας, ὃν ἱκέτευεν ὅπως ἐν ταῖς πρὸς Κύριον ἐντεύξεσι μὴ παύσηται δεόμενος ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΤΕΚΑ
ΜΕΣΗΜΚΟΒΑ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

περὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σωμάτων, δικαστηρίων, ἐπιτροπῶν καὶ γραφείων

ΣΤ΄.

Α΄ Πατριαρχικοῦ Γραφείου.

βασιλεῦσιν, ἡγεμόσι καὶ ὑπουργοῖς	12
πρ. πατριάρχαις Κωνσταντινουπόλεως	2
τῷ Ἀλεξανδρείας	5
τῷ Ἱεροσολύμων	9
τῷ Πετρουπόλεως	9
τῷ μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν	20
τῷ Οὐγγροβλαχίας	2
τῷ Σερβίας	2
ταῖς ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ ἐπαρχίαις	6
τῷ Σινaίου	3
εἰς ἀρχιερεῖς καὶ ἀρχιερατικοὺς ἐπιτρόπους	806
εἰς ἱερὰς μονὰς σταυροπ. καὶ ἐνοριακὰς	105
εἰς Ἅγιον Ὄρος	37
εἰς τὰς ἐν τῇ διασπορᾷ Ἐκκλησίας	30
ἐφορίαις καὶ ἐπιτροπαῖς	70
τραπέζαις	28
προέδροις ἀδελφοτήτων καὶ σωματείων	13
πρεσβευτικῖς καὶ προξένοις	35
προϊσταμένοις καὶ ἐκκλησιαστικαῖς ἐπιτροπαῖς	10
ὁμογενέσι προέχουσιν	194
ὀρφικιάλοις	9
εὐεργετήρια	7
σιγίλλια	2
ἐγκύκλιοι	5
συγχωρητικὰ	5
ἡγουμενικὰ	3
καθαιρέσεις	8
ἄρσις καθαιρέσεως	1
εἰς ξένους ἐπισήμους	4
ἄδεια ἐράνων	1
διορισμοὶ ἐξάρχων	9
	1425
προστίθεντοι ἕτερα μήπω καταταχθέντα	29
τὸ ὅλον	1454

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Ξενοφῶν Λαζαρίδης, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ὀθωμανὸς, ἄνευ ἔργου, κάτοικος τέως Φαναρίου Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, προσκαλεῖται ὅπως, τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 2 εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς (ἀρ. 31) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του Μαρίας Ξενοφῶντος Λαζαρίδου, θυγατρὸς Βασιλείου Ἰατροπούλου, διαμενούσης ἐν Τεφτερδὰρ τοῦ Κερατίου Κόλπου, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου ὀθωμανῆς καὶ τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης, ἐπὶ διατροφῇ· ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἡ κατ' αὐτοῦ περὶ διατροφῆς ἀγωγὴ δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Προόδου».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 10 δεκεμβρίου 1905. 3

ὁ προεδρεύων

† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος **Καλλίνικος**

ὁ Α΄ γραμματεὺς

Ἀριόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Ἰωάννης Μανιατάκης, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ἕλλην, τέως μὲν κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως, τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 2αν εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πνευματικοῦ δικαστηρίου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ συζύγου Πολυξένης Μανιατάκη, θυγατρὸς Κωνσταντίνου Παλαιοῦ, ὑπηκόου ἕλληνος, κατοίκου Σταυροδρομίου, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης ἔργα, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ διαζεύξεως θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 16 ἰανουαρίου 1906. 1

Ὁ πρόεδρος

Ὁ πρ. Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ὁ Α΄ γραμματεὺς

Ἀριόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί·

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 16 καὶ ἡμερομ. 6 8]βρίου 1905

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΤΕΚΑ Ι. ΜΕΧΗΝΙΚΟΒΑ

ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος Ἀβερκίου Ἡλιάδου, κατοίκου Κοτυαίου, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην·

Κηρύσσει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγομένης Σταμιᾶς θυγατρὸς Ν. Μανιάτου·

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐν Κων]πόλει ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνστα,τινουπόλεως» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ

Ἐπιτίθησι τῇ ἐναγομένῃ Σταμιᾷ Ν. Μανιάτου τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν ἀνιόντα μὲν εἰς γρόσια τετρακόσια πεντήκοντα, προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος. 2

Ἐν Κοτυαίῳ τῇ 18ῃ δεκεμβρίου 1905

Ὁ πρόεδρος

Οἰκονόμος Γεράσιμος

Ὁ γραμματεὺς

Συμεὼν Σ Μιχαηλίδης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί. Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 151 καὶ ἡμερομηνίαν 11 αὐγούστου 1905, περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Ἀναστασίας Ι. Τούρλα, κατοίκου τῆς κωμοπόλεως Νεβέσκης ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον.

Κηρύττει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Γεωργίου Ι. Φύστα.

Διατάττει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις φύλλοις τῶν ἐφημερίδων «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ Γεωργίῳ Ι. Φύστᾳ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἀνιόντα εἰς γρ. ἑκατὸν ἀριθμ. 100 προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 8 δεκεμβρίου 1905. 1

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ Καστορίας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ὁ γραμματεὺς

ΝΑΟΥΜ ΠΑΠΑ ΚΩΝ]ΤΙΝΟΥ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἴμβρου.

Ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον

Προσκαλεῖται ὁ Ἰωάννης Κομνηνοῦ, ὑπήκοος ὀθωμανὸς ὁρμώμενος ἐκ Σχοινουδίου τῆς ἐπαρχίας Ἴμβρου, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως, τὴν πρώτην παρασκευὴν καὶ ὥραν 4 τῆς ἡμέρας τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἴμβρου αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας Ἡλιοὺ Ἀναστασᾶ κατοίκου ἐπίσης Σχοινουδίου, ἐπὶ διαζεύξει· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Κωνσταντινουπόλεως» καὶ «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας.

Ἐν Παναγίᾳ τῆς Ἴμβρου τῇ 25 νοεμβρίου 1905.

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ Ἴμβρου ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ 3

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Καλεῖται ὁ Βασίλειος Χ'' Παπᾶ Ἀντωνίου, ἐξ Ὀλύμπου τῆς νήσου ταύτης, ὑπήκοος ὀθωμανός, κτίστης, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως, τὴν πρώτην παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. εὐρωπαϊστὶ μετὰ παρέλευσιν 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς μητροπόλεως Καρπάθου αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου πληρεξουσίου του, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του Καλλιόπης τὸ γένος Ἀντωνίου Ρουσάκη, ἐξ Ὀλύμπου τῆς νήσου ταύτης, ἄλλως τε δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας». 2

Ἐκ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Καρπάθου
τῇ 10 δεκεμβρίου 1905

Ὁ προεδρεύων
γενικὸς τοῦ μητροπολίτου ἐπίτροπος
† Ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος

Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Μυριοφύτου

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Ἀντώνιος Παχαράκης, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ὀθωμανὸς, ἐκ Περιστάσεως τῆς ἐπαρχίας Μυριοφύτου ὁρμώμενος, τέως διαμένων ἐν Χαλκηδόνι καὶ ἐπαγγελλόμενος τὸν λεπτουργὸν, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως, τὴν πρώτην δικάσιμον τρίτην καὶ ὥραν 5 τουρκιστὶ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς ἐπισκοπῆς Μυριοφύτου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του Ἑλένης Α. Παχαράκη, τὸ γένος Μοῦχλα, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου ὀθωμανῆς, κατοίκου Περιστάσεως καὶ τὰ οἰκιακὰ μετερχομένης, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ λύσεως γάμου δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν Μυριοφύτῳ, τῇ 3ῃ δεκεμβρίου 1905.

Ὁ πρόεδρος 2

† Ὁ Μυριοφύτου ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ

Ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΗΑУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМЕНИКОВА

948

Π.Ш - 726814